

Σύρων ἀνδρῶν ὁ Κλουταχῆς ἐξ ὄλας μυριάδας
 Στὸν Μωχζμέτ ὑπόσχεται νὰ θάψῃ ἐξ Ἑλλάδας·
 Ἄλλ' ὁ Κριζιώτης ἔφθασεν ἰὼς Λέων βραχιοθώραξ,
 Καὶ τῶν πτωμάτων ἔσπευσεν κατόπιν του ὁ κόραξ.
 Μὲ τοὺς Τριακασίους του, πῦρ ὄλος, τρέχει ἄνδρας
 Καὶ τὰς ἐπάλλξεις εἰσπηδᾷ ὡσεὶ ποιμνίων μάνδρας.
 Ὁ Καραίσκος ἔνδακρος τὸν σφιγγ' εἰς τὴν ἀγκάλην.
 Λέγων «Καλὴν ἀντάμωσιν εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἄλλην!»
 Οἱ νέοι Τριακόσιοι μὲ Λεωνίδα νέον
 Χειμῶνας δώδεκα φρουροῦν τὸ φρούριον ἀχμαῖον.
 Καὶ ὅμως δὲν ἐτόλμησεν ὁ χάρος νὰ παλαίσῃ
 Μὲ τὸν βρωτὸν Κριζιώτη μας μὴ μετ' ἐκείνου πέσῃ.
 Τόσους κινδύνους ἔπρεπεν ὁ Ἥρωσ νὰ πηδήσῃ,
 Εἰς Πέτραν τῆς Πατρίδος μας τοὺς πόθους νὰ σφραγίσῃ.
 Ἄν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως εἰς Πέτραν δὲν ἐπήδα
 Τοῦ Δαφνοφόρου Ἰμβραχίμ νὰ σβύσῃ τὴν ἐλπίδα,
 Θὰ ἔζη ὁ Ὀντζάκ-Ἀγάς καὶ θὰ μᾶς ὠμολόγει
 Πόσοι θὰ ἐστιγματίζαν τὰ μέτωπά μας ψόγοι.
 Χαῖρε βουνὸ π' ἀνάθρεψες τὸν Κριζιώτην! χαῖρε! —
 Μ' ἀκτίνα νὰ σὲ στέφωσιν αἰώνια ἡμέραι.

Σημαία! Ῥάκος ἔνδοξον, ἀπὸ Ἀπίστων σφαίρας.
 Νὰ συναντήσης Σ' ἔμελλεν κ' ἄλλας λαμπρὰς ἡμέρας!
 Ὁ Κριζιώτης ἀρχηγῶν νεότητος γενναίας.
 Νὰ Σ' ὀδηγήσῃ ἔζησεν εἰς Πανηγύρεις νέας!
 Τοῦ Σεπτεμβρίου Ζέφυρε τὰ στήθη του χαιρέτα
 Κ' ὅπου Μονάρχαι βάνδαλοι καὶ πλήθη δοῦλα, πέτα.
 Πῶς τὸν ἠσπάσθης κήρυξε στὰ τείχη τῆς Χαλκίδος,
 Ὡς ὁ Ναυτὴ κηρύττοντα τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος. —
 Μόλις τεσσάρων ὕστερον μεσονυκτίων χρόνων
 Τὸν ἤκουσες σαλεύοντα τοῦ Βυχαροῦ τὸν θρόνον.
 Σ' τῆς τουρκοκτόνου του χειρὸς μυρῶθητι τὸ αἶμα
 Καὶ τρέξῃ καὶ ἀπειλήτε πικρὸς τυράννου στέμμα. —
 Ὁ Γαρδικιώτης πρόμαχος σφοδρὸς τῆς Μοναρχίας,

